

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.I.35.753/2012/4.szám

A Kúria a dr. Törőcsik Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 5. napján kelt 24.K.32.920/2011/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 24.K.32.920/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes szervezte a 2010. december 21. napján sugárzott elnevezésű televíziós, telefonos nyereményjátékot. Az, aki meg akarta fejteni a műsorvezető által ismertetett feladványt, a képernyőn megjelenített emelt díjas telefonszám felhívásával vehetett részt a játékban. Ez nem garantálta a műsorba jutást: a hanginformációs számítógép a hívók közül véletlenszerűen kiválasztott egy-egy telefonálót kapcsolt. A betelefonálók azoknak a hívásoknak a költségét is viselték, amikor nem kerültek adásba. A játékos abban az esetben nyerhetett, ha bemondta a műsorban látott feladvány helyes megfejtését, majd nyereményét joker játékban megnövelhette. Helytelen megoldás esetén a számítógép újabb játékost kapcsolt adásba, mindaddig, amíg el nem hangzott a helyes megfejtés. 2010. december 21-én két játék került lebonyolításra. Az

elsőben az összes számot kellett összeadni: 37,38,39,40,41,42,43,44, a másodikban egy szólas betűt keverték szavanként össze. Az első megoldásaként a műsorvezető az „1833” megfejtést közölte, a másiké az „Aki másnak vermet ás, maga esik bele” volt.

Az alperes értékelése szerint a felperes olyan engedélyköteles szerencsejátékot szervezett, amelyre nem kért és nem kapott engedélyt az állami adóhatóságtól, ezért a 1318/4/2011. számú határozatában a felperest 500.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Határozatát a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. tv.(a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdésére, 2.§ (2) bekezdésére, 12.§ (1)-(3) és (6) bekezdésére, valamint a 37.§ 14) pontjára alapította.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében elutasította a felperes keresetét.

Kifejtette, az érintett játék esetében az Szjtv.1.§ (1) bekezdésének mindhárom kritériuma megvalósult, a játék túlnyomó részt szerencse elemeket tartalmazott. Az első játékban mind a játékba kerülés, mind az, hogy a több lehetséges válasz közül azt mondja-e a játékos, amit elfogadtak, a szerencsén múlt. A második játék oly könnyű volt, hogy a tudásnak minimális szerep jutott. A nyerés- vagy vesztes mindkét játékban a véletlentől függött. A felperes engedély nélküli szerencsejáték tevékenységet végzett.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésére alapított határozat esetén az alperesnek nem volt kötelezettsége a szerencsejáték kategorizálása, az Szjtv. 14.§-ának való megfeleltetés.

A korábbi alperesi és más hatósági gyakorlat, illetve korábban kiadott állásfoglalás nem releváns, mert ebben a perben a bíróság csak a konkrét keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűségéről dönthet.

A jogbiztonság sérelmére hivatkozás sem volt megalapozott, mert azt a *közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól* szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) az alapelvek között nem nevesíti, a felperes pedig konkrét jogszabályi sérelmet nem jelölt meg. A jogbiztonságra hivatkozást a bírság körében sem lehetett volna értékelni, mert az minimumon lett kiszabva.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte a kereseti indokok kibővített előadásával. Felülvizsgálati kérelmében több alkalommal a játékműsort jelölte meg a helyett.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 270.§ (2) bekezdése következtében a felülvizsgálati kérelemben nemcsak hivatkozni kell a jogerős ítélet jogszabálysértésére, hanem azt is elő kell adni, hogy a jogerős bírósági határozat miért és mennyiben sérti ezen rendelkezést.

A felperes felülvizsgálati kérelmének indokaként a jogerős ítélettel elbírált, az alperesi határozat jogszerűségét vitató kereset indokait ismételte meg, némileg kibővítve azokat. A jogerős ítélet azonban részletesen feltárta az alapul szolgáló tényállást, kitért a keresetlevélben előadottakra, az alkalmazott jogszabályokat ismertette, majd ütköztette a tényállással, döntésének okát adta. A jogerős ítélet mindenben megfelelt mind a Pp. 206.§ (1) bekezdésének, mind a 221.§ (1) bekezdésének, nincs olyan jogszabálysértés amely miatt hatályon kívül helyezhető lenne.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben megnevezett szerencsejátékhoz kapcsolódó Kfv.V.35.770/2011/6., Kfv.V.35.804/2011/4. és Kfv.V.35.806/2011/5. számú ítéleteiben, valamint egy további telefonos szerencsejátékot érintő Kfv.I.35.789/2011/5. számú határozatában már megfogalmazta az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése kapcsán a szerencsejáték fogalmi elemeit. A Kúria ezekkel az elvekkel változatlanul egyetért, eltérni jelen felülvizsgálati eljárásban sem kíván.

Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése szerint szerencsejáték minden olyan játék, amelyben a játékos pénz fizetése, vagy vagyoni érték nyújtása fejében, meghatározott feltételek fennállása vagy bekövetkezése esetén pénznyereményre, vagy más vagyoni értékű nyereményre válik jogosulttá. A nyereség vagy a veszteség kizárólag, vagy túlnyomórészt a véletlentől függ.

Az Szjtv. 1.§-a értelmében három tényállási elem együttes fennállása szükséges ahhoz, hogy egy játék, szerencsejátéknak minősüljön: legyen tétfizetés, a játék végén nyeremény, a nyereség vagy veszteség kizárólag vagy túlnyomó részt a véletlenül múljon. Nincs jelentősége sem a játék szórakoztató jellegének, sem a játékosok motivációjának. Ha valamely játék megfelel az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, akkor szerencsejátéknak kell minősíteni, még akkor is, ha konstrukciója alapján nem azonos az Szjtv. 14.§-ában felsorolt szerencsejátékfajták egyikével sem.

Az emelt díjas szolgáltatás útján történő játékba lépés esetén az alapdíj és az emelt díj közötti különbséget összege tétnek minősül, mivel a játékosoknak azokat a költségeket is viselniük kellett, amikor nem kerültek adásba, azaz volt lehetőség a tétként feltett pénzösszeg elvesztésére. A tét fizetés független attól, hogy az emelt díjas hívás ellenértéke mikor, és milyen módon kerül kiegyenlítésre, mert a szolgáltatás igénybe vétele nélkül a játékban nem vehettek volna részt.

A véletlen-elem jelenléte is megállapítható volt, mivel a számítógépen, tehát a véletlenül múlt, hogy kik kapnak az élő adásban játéklehetőséget. A játékok színvonala – túl bonyolult, illetve túl egyszerű – a tudás szükségességét oly mértékben minimalizálta, hogy szinte teljes mértékben kizárták a tudás-elemet. A nyereség vagy a veszteség túlnyomórészt a véletlenül múlt.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2013. november 7.

**Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
sk.**

**dr. Oláh
dr. Láng Erzsébet**

a kiadmány hiteléül:

tisztviselő